

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek Mgr. Lubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu v 1. rade: **A.K.**, O.X., M. a žalobkyne v 2. rade: **A.K.**, O.X., M., obaja zastúpení JUDr. B.N., advokátom, H.X., B.B., proti žalovanému: **JUDr. M.D.**, advokát, A.R.X., Ž., správca konkurznej podstaty úpadcu G., s.r.o., V.L., zast. JUDr. M.Š., advokátom, N.r.X., B., **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. marca 2007 č.k. 65 Cbi 111/2004-176, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. marca 2007 č.k. 65 Cbi 111/2004-176 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobcom trovy odvolacieho konania vo výške 61.765,- Sk na účet právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom uložil správcovi konkurznej podstaty úpadcu G., s.r.o., V.L. vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty nehnuteľnosti zapísané na LV č. X, parc.č. 3247/2 o výmere 1.671 m.2, parc.č. 3247/69

o výmere 353 m², zastavané plochy a stavbu KN p.č. 3247/69 súp.č. 1095 A. - obchodné a ubytovacie objekty a žalobcom priznal náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 21.12.2001 domáhali vylúčenia veci z konkurznej podstaty. Išlo o nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. M. zapísané na LV č. X parcela č. 3247/2 o výmere 1.671 m², ostatné plochy, parc.č. 3247/69 o výmere 353 m² zastavané plochy a stavba na parc.č. 3247/69 súp.č. 1095 A. - obchodné ubytovacie objekty.

Žalobcovia na odôvodnenie žaloby uviedli, že KÚ v B., Správa katastra M. im doručila písomnú kúpnu zmluvu z 19.8.2002, z ktorej sa dozvedeli, že označené nehnuteľnosti mali predať spoločnosti D., s.r.o., Ž., pričom ich podpisy na zmluve mala overiť notárka JUDr. H.J. v B. dňa 19.8.2002. Žalobcovia uviedli, že takýto úkon nevykonali. Následne podali trestné oznámenie, na základe ktorého sa začalo trestné stíhanie za trestný čin úverového podvodu a podvodu v spolupáchateľstve. Podľa zistení vyšetrovateľa bolo preukázané, že neznámy páchatel' podvodne vyhotovil kúpnu zmluvu, sfalšoval podpisy žalobcov a následne vykonal i úverový podvod, keď získal úver, ktorý zabezpečil predmetnými nehnuteľnosťami vo vlastníctve žalobcov. Spoločnosť D., s.r.o., sa následne premenovala na G., s.r.o., V.L., na ktorú bol vyhlásený konkurz.

Žalovaný k žalobe uviedol, že vylučovacia žaloba bola podaná po lehote stanovenej súdom t.j. po uplynutí 20 kalendárnych dní, preto navrhol žalobu zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 11.1.2005 (na l.č. 70), ktorým žalobe vyhovel. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol NS SR uznesením 6 Obo 219/2005 zo dňa 7.4.2006 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Predmetom konania bolo vylúčenie nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu G., s.r.o., V.L.

Súd na základe správy KR PZ v B., Úrad justičnej a kriminálnej polície B. zo dňa 13.4.2004 zistil, že zmluva o prevode nehnuteľností uzavretá 19.8.2002, na základe ktorej úpadca nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, bola uzavretá neznámymi páchatel'mi bez vedomia žalobcov. Vyšetovaním bolo zistené, že podpisy žalobcov na kúpnej zmluve boli falšované, ale na základe tejto zmluvy bol povolený vklad na LV č. X na KÚ B., Správa katastra M. v prospech s.r.o., D. Ž..

Súd vec posudzoval podľa § 19 ods. 2 ZKV v platnom znení a v zmysle rozhodnutia NS SR zisťoval, komu bolo doručené uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 9.8.2004 č.k. 28 K 14/2003-188 a zistil, že žalobcovi v 1. rade bolo doručené 19. septembra 2004 a žalobkyni v 2. rade dňa 20. septembra 2004. V tomto konaní žalobcov zastupoval JUDr. M.K., advokát, pôsobiaci v B., čo vyplýva z udelenej plnej moci zo dňa 19.3.2004. Z plnomocenstva vyplýva, že A.K. a A.K. (žalobcovia) splnomocnili právneho zástupcu na obhajovanie a zastupovanie vo všetkých právnych veciach, na všetky právne úkony a najmä ho splnomocnili vo veciach určenia neplatnosti kúpnej zmluvy a v trestnej veci vedenej pod č.k. ČUS:KUJP-322/OVVK-2003.

Súd podľa obsahu plnomocenstva dospel k záveru, že žalobcovia mali právneho zástupcu s plnou mocou pre celé konanie vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 28K 14/2003, v ktorom konaní právny zástupca vykonával právnu službu. Plnú moc právny zástupca vypovedal a oznámenie o vypovedaní doručil súdu 30.9.2004.

V predmetnej veci súd zistil, že v konkurznom konaní uznesenie zo dňa 9.9.2004 č.k. 28K 14/2003-188 nebolo žalobcom riadne doručené, nakoľko bolo doručené len A.K. a A.K., nie však právnomu zástupcovi tak, ako to ukladá § 49 ods. 1 veta prvá O.s.p.

Žalobcovi tvrdili, že predmetné nehnuteľnosti nepatria do konkurznej podstaty, preto podali vylučovaciu žalobu, k jej podaniu však neboli riadne vyzvaní, preto im

ani nezačala plynúť stanovená 20-dňová lehota. Vzhľadom na uvedené, považoval súd obranu žalovaného o zmeškaní lehoty na podanie vylučovacej žaloby za irelevantnú.

Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že predmetné nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty nepatria a rozhodol o ich vylúčení.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu úspešným žalobcom priznal v celkovej výške 189.940,- Sk.

Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie podaním zo dňa 3. mája 2007. V odôvodnení odvolania uviedol, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, na základe čoho nesprávne vec právne posúdil. Poukázal na nesprávnu aplikáciu § 49 ods. 1 O.s.p.

V odvolaní uviedol, že splnomocnenie udelené JUDr. M.K. je len vo fotokópii úradne neosvedčenej, preto súd v konkurznom konaní správne takúto plnú moc neakceptoval. Zastáva názor, že aj v prípade originálu plnej moci, nie je možné ju považovať za plnú moc, ktorou žalobcovia splnomocnili svojho právneho zástupcu na zastupovanie vo všetkých právnych veciach, ktoré sa ich týkajú.

Ďalej poukázal v odvolaní na ust. § 7 ods. 1 ZKV, kto sú účastníkmi konkurzného konania a zastáva názor, že žalobcovia nimi v relevantnom čase neboli. Na základe uvedeného navrhol rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

Žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedli, že tvrdenia žalovaného sú právne irelevantné a odporujúce skutočnému stavu veci. Poukázali na rozhodnutie NS SR 6 Obo 219/2005 a 5 Obo 214/2005 zo dňa 7. apríla 2006, z ktorého vyplýva, že spochybňovanú plnú moc považoval za planú a v tejto súvislosti poukázali na ust. § 226 O.s.p. Taktiež poukázali na to, že v konkurznom spise sa nachádza originál plnej moci.

Ak žalovaný tvrdí, že ide o špeciálnu a nie generálnu plnú moc, je takéto tvrdenie v rozpore s textom udeleného plnomocenstva, z ktorého je zrejmé, že právneho zástupcu žalobcovia splnomocnili na všetky úkony, ktoré sa vzťahovali a vyplývali z ohrozenia a porušenia vlastníckeho vzťahu k nehnuteľnostiam. I v prípade, že by z obsahu plnomocenstva nebol rozsah udeleného splnomocnenia zrejmý, mohol súd účastníkov na odstránenie nejasnosti vyzvať, čo sa nestalo. K ust. § 7 ZKV žalobcovia poukazujú i na ust. § 66e ods. 1 ZKV a uviedli, že síce účastníkmi konkurzu neboli, ale účastníkmi konania vyvolaného podľa § 19 ZKV sa stali, nakoľko sa rozhodovalo o ich právach. Navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejedná vec ako súd odvolací (§ 10 ods.2) v rozsahu podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či súd prvého stupňa správne rozhodol, keď žalobe na vylúčenie vecí (nehnuťnosťí) z konkurznej podstaty vyhovel tak, ako vyplýva z výroku napadnutého rozsudku.

Predmetom konkurzu sú veci, ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu, a ktoré počas konkurzu nadobudne a tvoria konkurznú podstatu. Veci, ktoré nepatria úpadcovi, musia byť z konkurznej podstaty vylúčené.

Žalobcami uplatnený nárok je nárokom na vylúčenie individuálne určených vecí - nehnuteľností v k.ú. M. zapísaných na LV č. X.

Podľa § 19 ZKV jedným z právnych dôvodov nároku na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, je vlastníctvo k predmetnej veci a žaloba smerujúca proti správcom konkurznej podstaty na vylúčenie vecí neprávom zaradenej do konkurznej podstaty je žalobou procesnou a nie hmotno-právnou, pretože zadržanie vecí správcom konkurznej podstaty je úkon podľa procesných predpisov a nie podľa práva hmotného.

V danom prípade v čase vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, bol síce úpadca v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností, pričom jeho vlastníctvo bolo vierohodne spochybnené tak, ako to vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Podstatou odvolania však nie je spochybnenie výroku rozsudku z hľadiska vylúčenia sporných nehnuteľností, ale námietky účasti žalobcov v konkurznom konaní, včasnosť podania vylučovacej žaloby, ako i spochybnenie plnomocenstva udeleného v konkurznom konaní žalobcami.

Oprávnenie podať vylučovaciu žalobu podľa § 19 ods. 2 ZKV zákon priznáva každému, kto uplatňuje, že vec nemala byť zaradená do súpisu podstaty, pričom ani nemusí ísť o vlastníka, ani nemusí byť preukázaný naliehavý právny záujem na takomto určení. V predmetnej veci žalobcovia preukázateľne mali právo na podanie takejto žaloby.

Pokiaľ ide o posúdenie, či žalobcovia podali vylučovaciu žalobu v lehote, odvolací súd sa stotožnil s názorom vysloveným súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku, ako i s názorom vysloveným k námietke ohľadne splnomocnenia advokáta v konkurznom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny, preto ho podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods.1 O.s.p. tak, že ich úspešným žalobcom priznal trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní za dva úkony právnej pomoci vrátane paušálnej náhrady (vyjadrenie k odvolaniu, účasť na pojednávaní), stratu času a cestovnú náhradu B.B. - B. a späť v celkovej výške 61.765,- Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave dňa 11. marca 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

